MAANMITTAUSTA TALLENTAMASSA

MUISTOT DIGITAALISIKSI

MAANMITTAUSINSINÖÖRIEN LIITTO päätti 1970 alkaa kerätä vanhemman maanmittaripolven muistitietoja. Muistitietojen keruu alettiin haastatteluin, jotka nauhoitettiin aluksi avokeloille ja 1970-luvun puolesta välistä alkaen ns. C-kaseteille. Haastatteluja suoritti tuohon aikaan eniten DI **Olavi Siikaniemi**. Alkuun haastattelijat jossain määrin litteroivat eli kirjoittivat haastattelut papereille itse, mutta myöhemmin ne saatiin kirjoitettua ulkopuolisten konekirjoittajien avustuksella. Vuoden 1993 jälkeen, jolloin kaikki haastattelut oli saatu litteroitua, otetaan muisteluita vastaan enää kirjoitettuina. Muisteloita toivotaan edelleen! Tekniikan museoon oli saatu kerättyä muistelmia lähemmäs 260, joista kaseteilla oli noin 130. Avokelat olivat jollain tavoin päässeet katoamaan, mutta onneksi niiden kopiot löytyivät Maanmittauslaitoksesta.

Viimeisten vuosien aikana DI **Kaarlo Koivisto** on huolehtinut muisteluiden vastaanotosta, luetteloinnista ja mapittamisesta Tekniikan museossa. Hän alkoi vähitellen huolestua pahvilaatikossa säilytettyjen kasettien kunnosta ja säilytystavasta jatkossa. Kun asiasta viritettiin keskustelu museon vakinaisen väen kanssa, niin tuli esille idea, että kun kasetit pikakelaa läpi niin niiden elinikä lisääntyy. Kun asia ei edennyt niin alettiin myös epäillä, että onko tämä sittenkään viisasta. Vihdoin asiaan tarttui museon kokoelmapäällikkö **Kirsi Ojala** ja otti yhteyden Suomen Kirjallisuuden Seuraan (SKS). Ilmeni, että SKS oli valmis ottamaan vastaan aineiston säilytettäväkseen kansanrunousarkistoon, mutta nauhoitukset piti saada digitaalisiksi. SKS:n esittämä arvio digitointityöstö oli 8 000 euroa. Eipä sellaisesta summasta tietysti ollut tietoakaan. Museossa toimiva maanmittaritalkooporukka ehdotti, että se voisi itse hoitaa digitoinnin. Asia kuitenkin kiellettiin, koska epäiltiin, että nauhat vahingoittuvat. Niinpä päätettiin anoa apurahaa Maanmittausalan edistämissäätiöltä, joka myönsikin 2 000 euron tuen.

Asiat etenivät nyt niin, että museo haki rahallista tukea myös Maanmittauslaitokselta. Maanmittauslaitos päätti luovuttaa kaikki omatkin muistelunauhat tekniikan museolle ja avustaa digitoinnissa. **Kirsi Ojala** löysi Digiommel Oy -nimisen yhtiön, joka oli valmis SKS:n valvonnan alaisena suorittamaan digitointityön sopuhintaan. Niinpä Digiommel digitoi uudella nopealla tekniikalla yhteensä 227 C-kasettia. Koko hankkeen kustannukset olivat 2 800 euroa. Siitä oli siis 800 euroa Maanmittauslaitoksen tukea.

Koko aineisto luovutettiin sitten Tekniikan museosta Suomen Kirjallisuuden Seuran Kansanrunoudenarkistoon säilytettäväksi. Arkisto oli tyytyväinen saamastaan aineistosta, jossa on jo entuudestaan muidenkin ammattikuntien materiaalia. Aineistoa pystyy kuuntelemaan vain SKS:n tiloissa ja ne ovat ensi sijassa tutkimuskäyttöön.

Museon maanmittareiden talkooporukka toivoo, että maanmittareilta saadaan jatkossakin muisteluita.

Haastatteluja nauhoitettiin kaseteille.

Jürgen Grönfors
jurgen.gronfors@luukku.com